

Elke maand bedenkt onze columniste hoe ze de wereld kan veranderen. Soms slaagt ze in haar opzet, soms niet.

Electric feel*

IK MOET TOEGEVEN, IK BEN NIET ZO SPORTIEF. Ik wil wel wekelijks lopen en zwemmen en zo de aanbevolen hoeveelheid beweging halen, maar praktische bezwaren komen maar al te gretig tussen mijn goede voornemens gefietst. Met als resultaat een behoorlijk aantal extra kilootjes op mijn middelbare lijf. “Hoeveel ben jij eigenlijk aangekomen sinds we samen zijn?”, vroeg mijn allerliefste onlangs, niet eens zo slecht bedoeld. Dat stukje chocolade dat op dat moment verleidelijk naar me lachte liet ik prompt staan.

Meer bewegen dus, nam ik me voor de zoveelste keer voor. Maar er gebeurde niks. En toen, als een donderslag bij heldere hemel, voltrok zich toch een mirakel.

Ik ontdekte de fiets. Niet zomaar een fiets, de elektrische fiets. Zeker weten de beste uitvinding van de voorbije decennia, daar kan geen smartphone of speculoospasta tegenop. Terwijl fietsen vroeger niks voor mij was, het minste zuchtje tegenwind hield me al aan de grond. Nu is elk excuus goed om op de fiets te springen. Die zachte duwtjes van de motor, die je lijken aan te moedigen om door te zetten, dat is het beste gevoel ter wereld. Of toch bij de beste...

De lentezon helpt natuurlijk ook om mij uit mijn kot te lokken, net als het enthousiasme van mijn kinderen die ook superblij zijn met de nieuwe aanwinst. Dat ochtendlijke tochtje naar school is de beste start van de dag. Ooit. Wat een verschil met gejaagd in de file te staan, niet zen genoeg om te berusten in de wetenschap dat je alweer te laat bent. Mijn dagelijkse reistijd is gehalveerd, en daar ben ik als ik eventjes rondom mij kijk niet de enige in. Dat is bij veel mensen die voor de fiets kiezen voor hun

woon-werkverkeer het geval, wijst ook onderzoek uit. Een betere conditie, een gezondere work-lifebalans, kortom gelukkigere mensen: dat moet toch massaal gepromoot worden? Waar blijft die Vlaamse of federale premie en de fiscale aftrekbaarheid, voor bedrijven en voor particulieren? Schakelen, heren en dames politici! Want zo'n fiets is wel nog erg duur in aankoop voor de meeste mensen. Niet zoveel als een auto, want dat lijkt me het beste vervoersmiddel om mee te vergelijken. Maar psychologisch ligt dat anders natuurlijk. Tweeduizend euro en meer voor een fiets? Dat gaat er bij velen nog niet in en is ook gewoon veel geld. Dat hoest je als goedmenend gezin niet zomaar even op. Dus moet de overheid nog een paar tandraden bijsteken om een echte revolutie te realiseren. Maar in een land dat zo zot is van de koers, lijkt me dat een meer dan haalbare kaart.

Weet je wat me ook een mooi meegenomen effect van die tijdswinst lijkt? Zelf weer meer boodschappen doen. In plaats van online te kopen en de wegen te laten vastlopen door al die witte bestelbusjes, spring ik zelf weer snel op de fiets naar de winkel. De lokale middenstand vaart er dus ook wel bij. Iedereen wint dus bij de elektrische fiets: jijzelf, je kinderen, je werkgever, de lucht, de middenstand. En we weten al sinds Mia van Gorki: de middenstand regeert het land. 🗳️

Hulp nodig van Megacindy? Laat het haar weten via megacindy@acv-csc.be

** Mijn favoriete fietssong van MGMT*